

DÉLMAGYARORSZÁG

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

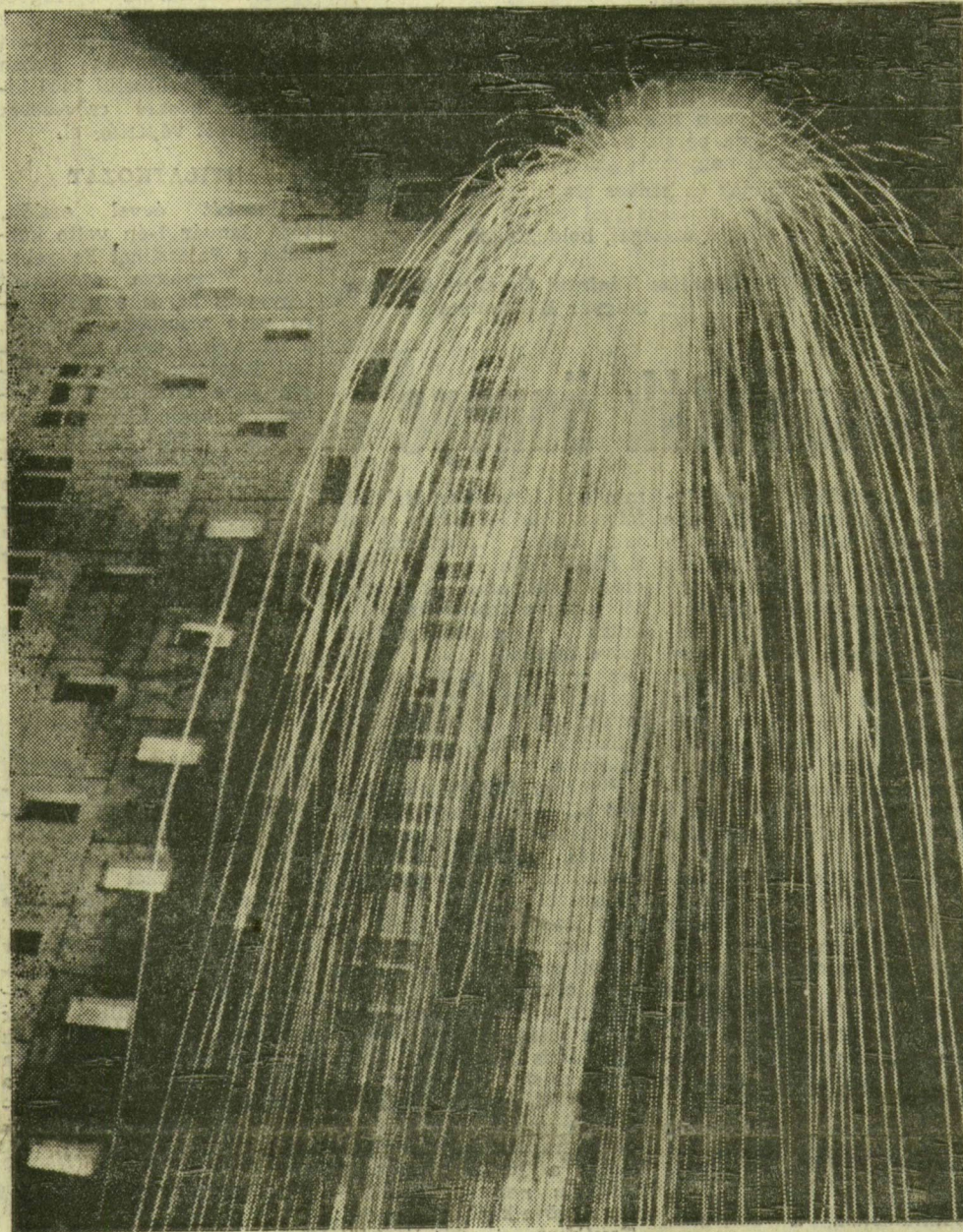
Dolgos évek határán

Az utóbbi hetekben csak ügyel-bajjal lehetett szóval érni a gazdasági vezetőket és az üzemi párttitkárokat. Nem csoda, hiszen osztottak és szoroztak, mérleget és leltárt készítettek az 1976-os esztendőről. Ha ezek a feszültségekkel teli, fáradhatatlan emberek csupán a szocialista építőmunka nagyszerűségét szándékoznak bizonyítani, elég könnyű lenne a dolguk. Egy tüzetes és összesített eredménylista összeállításával Csongrád megyében is olyan megkapó kép tárulna a lakosság elé, hogy az akár önteltségre is okot adhatna. Csak hogy valószínűleg a kommunisták tudják a legjobban, hogy az ilyesminek igen súlyos következményei lehetnek. S különben is nem rég, december elsején állapította meg a párt Központi Bizottsága: határozottan a kijelölt irányba haladunk, szerényen, de emelkedik az életszínvonal, noha a világgazdaság kedvezőtlen folyamatainak hatására, valamint a szélsőséges időjárás következtében az 1976-os évre kitűzött feladatokat nem tudtuk minden pontjában teljesíteni. S ha a párt kereténélkül, nyíltan beszél ezekről az életbe vágó kérdésekről, akkor természetesen komolyan kell vennünk. Tapasztalható ugyanis egy furcsa jelenség: évekkal ezelőtt sokan az életkörülmények javulását nem akarták elhinni, most meg esetleg ugyanazok kacscintanak a figyelmeztető szóra, mondván, hogy „nincs itt semmi baj, csak ijesztgetik a népet”.

Minden azon múlik, meg tudjuk-e értetni egymással, milyen rengeteg dolgunk lesz az új esztendőben is. Magától értetődik, nem szabad elhallgatnunk azt, amit rendszeresen megcsináltunk, hiszen ez képességeink és erőink lebecsülése lenne, s különben is, „sikerélményre” mindig szükségünk van a további lendülethez. A most múlt esztendőben föl-épült az országban egész sor üzem, iskola, útház; átadták a lakosságnak 85 ezer lakást; 20 ezer kisgyerek részére óvodát, 3900-nak pedig bölcsődét emeltünk; Csongrád megyében elkészült 4500 helyett 5 ezer lakás; megkezdte termelését az új szalámigyár; a napokban adták át a forgalomnak a felújított Kossuth Lajos sugárutat; Csongrádon szakközépiskola, Makón kollégium és 12 tanterem épült stb. A pontos jegyzék csak a mi szűkebb hazánkban is oldalamat igényelne, aki azonban nem közömbös a fejlődés iránt, az tárgymutató nélkül is megjegyzi magának a megye, a város változásának főlemelő tényeit. S amit létrehoztunk észszél és izomerővel, annak értékét meghatározza, hogy a korábbi időszaknál fáradtságosabb munkát kellett beleolnunk a megvalósult tervekbe, továbbá hogy a kisebb-nagyobb dolgozó közösségek figyelmeztetett, sőt olykor áldozatkészséggel álltak helyt. Az emberek — jól esik erről beszélni — kezdik megérteni, hogy a nagyobb jövedelem, a színvonalasabb megélhetés nem a kormány jószándékától függ csupán, hanem attól is, hogy nem akarják becsapni önmagukat, s egyetértéssel, közös akarattal látnak hozzá a vezető szervek döntéseinek végrehajtásához. Akadémikusodással, minden nemes ügy cinikus kigúnyolásával, húzódozással és sültgámb-vátással egy lépéssel sem jutunk előre, sőt fenyeget az a veszély is, hogy kihasználatlanul hagyjuk lehetőségeinket. Ez pedig menthetetlenül anyagi helyzetünk romlását vonná maga után. A közboldogulást csak a szocialista közösség tagjai segíthetik elő azzal, hogy ki-ki sajátos részt vállal a népgazdasági gondjaiból.

Hogy mik ezek a gondok? Az egész országot — leg-
alábbis nagy vonalakban — igen sokan ismerik már a jó-
váhagyott 1977-es évi népgazdasági tervből. Nyilván nem a 6-
6,5 százalékos nemzetijövedelem-növelésért kell az egyes
embernek felelősséget vállalnia. Sokkal inkább a tökélete-
sebb munkáért. Muszáj mindig mindenütt kifogástalan ter-
mékeket előállítani (mert csak ezek adhatók el), muszáj
takarékoskodni, korszerűsíteni, fejtámi a tartalékokat, job-
ban megszervezni a munkát, csökkenteni a költségeket, nö-
velni, szüntelenül növelni a munka termelékenységét. Ezek
persze milliószer hallott állandó követelmények, s már
alighanem a tízéves gyerekek is fejből tudják. De a tenni-
valók ismerete még édeskevés a boldoguláshoz. Azt lenne
jó e'érnünk, hogy a magunk műhelyében, a kísérleti szo-
bában, az ügyintéző irodában idén gyakrabban gondoljunk
rá: csak a magunk erejéből juthatunk előbbre. Ha azt
mondjuk, „e'óre a tervek teljesítéséért”, aligha érünk vele-
va' amit. Mihelyt azonban részölünk magunkra, hogy sem-
miképpen se adjunk ki selejtes munkát, hamis jelentést, el-
nagyolt tanu'mányt a kezünkől, továbbá hasznos munká-
val töltjük el az egész munkanapot, sőt a szerszámot se te-
gyük tönkre, „mert az úgyis az államé”, máris hozzájárul-
unk az 1977. évi népgazdasági terv sikeréhez. S az ilyen-
fajta magatartáshoz, felelősséghez nincs okvetlenül szükség
politikai meggyőzésre, mélyreható elméleti bizonyításra,
csupán józan belátás és tisztesség kell hozzá.

A nagy tervekből (közölték a lapok) világosan kifűnik,
hogy a következő tizenkét hónapban is keményen
kell helytállnunk, ha az V. ötéves tervet időarányosan
teljesíteni akarjuk. A kormányzati szervek dolga, hogy —
figyelve az ország népének erőfeszítéseit — különféle sza-
bályzókkal, rendeletekkel, ösztönzőkkel segítsenek ott, ahol
kell. A Csongrád megyei és a szegedi vezetőktől azt várja
mindenki, hogy érvényt szerezzenek a megyei pártbizottság
december 19-én közzé tett állásfoglalásának. És a különféle
munkahelyek párttitkárai, gazdasági vezetői mit tehetnek?
Ök már egészen közel tudnak menni a termelés első vona-
lában dolgozó emberekhez, s velük részletkérdésekben is
szót érve, a közvetlen tennivalók megbeszélésével, a sze-
mélyes kapcsolatok erősítése révén, esetleg az eddiginél
több jó szóval és megértéssel akár a legnagyobb nehézsé-
geket is legyőzhetik.

Csillag- szóró hagyomány

Néprajzkutatók mondat-
nak csak meg, milyen forrás-
ból táplálkoznak őseinktől
örökölt, ünnepi szokásaink.
Szociológusok adhatnának
erre választ, hogyan alakul-
nak ki a városi életmód-
múdan hagyománnyá váló
kísérőjelenségek. Az a látvá-
nyos, lakótelepi újévi kö-
szöntő például, amely Tarján
lakói között terjedt el. Szil-
veszter éjszakáján csillag-
szórók villognak a nyitott
ablakokban, köszöntve a
szomszédot, a szemben levő
ház családjait; boldogságot,
legalább egy évre elegen-
dőt kívánva a város min-
den polgárának.

A csillagszórás pár másod-
percnyi varázsát őrzi e kép
is — csak hogy itt valamivel
nagyobb szikrák pattannak.
Az óév utolsó napjaiban
szórakozó fények húztak
csíkot az épülő tizenelletes
ház tetejétől a földig. A h-
gesztés szikrái bevilágítják a
kőnyéket. Köszöntőjéül az
új esztendőnek, ékes-fényes
éjndék ez az építőktől. És
kísérőjelensége az átalakuló
városképnek. Így is születet
hagyomány.

Somogyi Károlyné felvétele

Előkészületek a nagyáruház építéséhez

Igazgató tanács
alakult

Háta mögött hagyja a Ká-
rázs utca üzletsorát, bal ke-
ze felől elmarad az egyetem
központi épülete, máris a
nagyvárosi méretű, sétálóut-
cás, kirakatokkal „bélelt” üz-
letközpontban találja magát
az ember. Nem járja már le
térdfig a lábát az elképzelt
ruhaanyagért, télikabátért,
hiszen a méterárusztály meg-
a konfekciórésztleg kínálata
bőséges. Nem bosszankodik,
hogy tehertaxi után kell sza-
ladgálnia, hiszen az áruház
a megadott időre hazaszállít-
tatja a — többféle nagysá-
gban kapható! — villany-
bojlert. És nem kell a város
egyik végéből a másikba bu-
szozni tapétaért, meg a hoz-
závaló ragasztóért, ugyanis
egy helyen beszerezhetők.
Ahol pedig az új szőnyeget
árujják, hozzáillő lámpát is
kínálnak.

Álmodozás? Öt éve még az
lett volna. Ám a vásárlói
igények jövőt mutató órájában
már megmozdultak a fogaskerekek: megkezdődtek
Szeged — és a vidék legna-
gyobb — áruházának építési
előkészületei.

Az előzményeket ismerik a
város lakói: a Belkereskedel-
mi Minisztérium, a városi ta-
nács végrehajtó bizottsága és
a Fogyasztási Szövetkezetek
Országos Tanácsa közös pá-
lyázatot hirdetett a szegedi
nagyáruház tervezésére. A
győztes pályamű — Iványi
László, Pomsár János, W. dr.
Arató Anna és Horváth
László terve a Jókai utca —
Dugonics tér — Lenin körút
határolta tömbben olyan
nagyvonalú javaslatot kínált,

amely a városfejlesztési el-
képzésekhez és a városkép-
hez is illik. Szerves folyta-
tása a Kárázs utcai üzlet-
sornak, s fedett sétaúttal
összekötést teremt a Hon-
véd tér felé is. A BUVÁI
tervezőinek elképzelése kö-
zdoini lehetett. Tavaly tá-
vasszal ugyanis még bizony-
talan volt, előteremthető-e
az V. ötéves tervben az a
körülbelül 200 millió forint,
amibe az áruház kerül.

Azóta állami támogatással
biztosították a szükséges
pénzt, s megkezdődhetett a
terület-előkészítés az áruház

helyén álló házak bontásá-
val. Közben a Komplet Ruz-
házi Vállalat, a Csongrád
megyei Vendéglátó Vállalat
és az ÁFESZ, valamint a
tanács kereskedelmi osztá-
lyának vezetői közös igazga-
tói tanácsot alakítottak, s
havonta ellenőrzik, hogyan
haladnak az előkészületek. A
győztes terv átdolgozott vál-
tozatának már készül az ala-
pozást részletező tervdoku-
mentációja, hogy az első
ütemben lebontott házak he-
lyén a DÉLÉP 1977 első ne-
gyedévében elfoglalhassa a
munkaterületet, s megkezd-
hesse az alapozást.

A tömbrekonstrukció első
„felvonásához” — az áruház

és néhány kisebb üzlet
együttesének 1979-re terve-
zett megépüléséhez — al-
kalmazkodva nemrégiben a
Dugonics tér és környéké-
nek közlekedési rendjére is
születtek tervek. A legjobb-
nak ítélt javaslatok nemcsak
a Jókai utcai nagyáruház
gyalogos- és teherforgalmá-
val, hanem a Dáni utcai
(Kis-Dugonics tér), majdani
Domus-áruház megközelít-
hetőségével is számoltak.
Mert úgy hírlírik, 1977-ben
már nemcsak a nagyáruház
„órája” jár majd. A város
— ma még aggasztó — bú-
torállítását javító Domus
időmérő szerkezetén is meg-
mozdulnak jövőre a mutatók.

öt világrészen, 1977-ben:

Ötvenöt magyar árubemutató

Magyarország hivatalos, 1977. évi külföl-
di kiállításainak programja szerint 55 ma-
gyar bemutatót rendez külföldön a HUNG-
EXPO: 20—20-at a szocialista és a fejlett
tőkés országokban tartanak, 15-öt pedig a
fellépő tengerentúli országokban. A külke-
reskedelmi vállalatok igényeinek, kívánsá-
gának megfelelően, 10—15 lesz közülük
szakágazati kiállítás.

A HUNGEXPO az ország külkereskedel-
mi céljainak megfelelően a magyar gép-
és műszeripar korszerű termékeit előrelát-
hatóan 41, az élelmiszeriparét több mint
20, a könnyűiparét legalább 15 külföldi vá-
sáron, szakkiallításban mutatja be, és a
korábbinál több lehetőséget adnak vegy-
iparunk új készítményeinek felvonultatá-

sára is. A magyar áruk kiállításainak termé-
szetesen a termékek a főszereplők, de ezek
mellett sok dokumentációs anyag is helyet
kap, ami áttekintést nyújt a látogatóknak
Magyarország, a magyar nép életéről. A
kiállításokhoz kapcsolódó szakmai rendez-
vényekkel jelentősen bővítik az érdeklődők
tájékoztatását, hozzájárulnak a két- és sok-
oldalú kooperációs és más gazdasági kap-
csolatok kiterjesztéséhez is. Az öt világré-
szen sorra kerülő 1977. évi magyar bemu-
tatákon mintegy 200 vagon árut és egyéb
kiállítási anyagot vonultatnak fel, s várha-
tóan — akárcsak az előző években — csak-
nem 15 millió látogató ismeri meg a ma-
gyar kínálatot és kap tájékoztatást Ma-
gyarországról.